

عنوان مقاله:

بررسی روش کاربست عدم ترادف در قرآن در پرتو اعجاز بیانی با رویکرد معناشناختی

محل انتشار:

دوفصلنامه دین و دنیای معاصر، دوره 9، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمد صدوقی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشکده اصول الدین قم، دانشگاه اصول الدین، قم، ایران.

احمد عابدی آرانی - دانشیار، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه قم، قم، ایران.

حسین شریف عسکری - استادیار، دانشکده اصول الدین قم، دانشگاه اصول الدین، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

به شهادت آیات قرآن کریم یکی از اصول پذیرفته شده در قرآن، تسهیل الهی آن برای تذکر و فهم است که فهم مفردات و ترکیبات قرآن، جزء اساسی فهم صحیح ترجمه و تفسیر دقیق آیات به شمار می آید و بدون تبیین دقیق مفردات و ترکیبات آیات و ویژگی های آنها کار ترجمه و تفسیر به سامان نخواهد رسید. اعجاز بیانی قرآن بگونه ای تدوین و طراحی شده است که امکان هرگونه مترادفی که بتواند، کما هو حقه، بدیل مفردات و ترکیبات نحوی و بلاغی باشد منتفی میداند. در این راستا در این مقاله، با تکیه بر نکات وارده در اصول و قواعد فهم قرآن در کتب فقه اللغه، علوم قرآن، اصول فقه و تفاسیر معتبر، برخی از مصادیق ترجمه و تفسیر مفردات و دستگاه معنایی واژگان با رویکرد معناشناختی بررسی شده تا به عمق معنای آن دست یافته شود و نظریه عدم ترادف در قرآن کریم، به معنای عدم انطباق در هسته اصلی معناشناختی در واژگان متقابل در وسعت معنا و عدم شمول معنایی در جانشین سازی و تفاوت در هم نشین ها، امری محقق در قرآن حکیم خداوند حکیم نشان داده شود.

کلمات کلیدی:

اعجاز ادبی قرآن، اعجاز بیانی قرآن، قرآن و معناشناسی، مفردات قرآن، ترادف در قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1818274>

